

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Zenon Węclawik

Protokolant: Agnieszka Hadała

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2022 r. w Kamiennej Górze

sprawy z powództwa małoletnich A. J. i O. J. (1) reprezentowanych przez P. K.

przeciwko D. J.

o podwyższenie alimentów

zasądza od pozwanego D. J., na rzecz małoletniego A. J., ur. (...) alimenty w kwocie 1.200,00 zł (słownie złotych: jeden tysiąc dwieście) miesięcznie, począwszy od 1.08.2022 r., płatne do dnia 15-go każdego miesiąca, do rąk matki dziecka P. K., z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, w miejsce dotychczasowych alimentów w kwocie po 400,00 zł miesięcznie, ustalonych w ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym w Kamiennej Górze w dniu 24.01.2013 r., w sprawie sygn. akt IX RC 59/13,

zasądza od pozwanego D. J., na rzecz małoletniego O. J. (1), ur. (...), alimenty w kwocie 1.200,00 zł (słownie złotych: jeden tysiąc dwieście) miesięcznie, począwszy od 1.08.2022 r., płatne do dnia 15-go każdego miesiąca, do rąk matki dziecka P. K., z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, w miejsce dotychczasowych alimentów w kwocie po 400,00 zł miesięcznie, ustalonych w ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym w Kamiennej Górze w dniu 24.01.2013 r., w sprawie sygn. akt IX RC 59/13,

w pozostałej części oddała powództwo,

nakazuje pozwanemu, aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze) kwotę 1.500,00 zł tytułem kosztów sądowych,

wyroкови w pkt I i II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 172/22

UZASADNIENIE

P. K. - działająca w imieniu i na rzecz małoletnich synów A. J. i O. J. (1) - w pozwie z 22.09.2022 r. wniosła o zasądzenie od pozwanego D. J. na rzecz wskazanych wyżej małoletnich alimentów w kwotach po 1.500,00 zł miesięcznie na każde dziecko, począwszy do 1.08.2022 r., płatnych do dnia 15-ego każdego miesiąca, w miejsce alimentów ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Jeleniej Górze IX Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich z siedzibą K. w dniu 24.01.2013 r., w sprawie pod sygn. akt IX RC 59/13, w kwotach po 400,00 zł miesięcznie na każde dziecko. Wniosła także o zabezpieczenie roszczenia o alimenty poprzez zasądzenie na czas postępowania od pozwanego na rzecz każdego z małoletnich powodów miesięcznych rat alimentacyjnych po 1.200,00 zł. Żądanie pozwu uzasadniała tym, iż w chwili ostatniego ustalenia alimentów małoletni O. miał prawie 6 lat, zaś A. miał 4 lata. Obecnie zaś mają oni odpowiednio lat 15 i 14. Wzrosły z tego względu potrzeby dzieci, gdyż są one starsze i przedstawicielka małoletnich powodów przedstawiła je następująco. Wyżywienie każdego syna oscyluje w granicach ok. 1,5 tys. zł miesięcznie. Ponadto, ponosi

wydatki na odzież i obuwiu synów, a także koszty mieszkania, wynoszące łącznie ok. 1,7 tys. zł miesięcznie. Podniosła, że w ostatnim okresie pozwany zaczął dobrowolnie płacić alimenty wyższe i na każdego syna przekazywał po 1, 2 tys. zł miesięcznie, niezależnie od kieszonkowego po 100,00 zł. Poza tym, pozwany jednak nie angażuje się w istotny sposób w osobiste kontakty ze swoimi dziećmi i w rezultacie całą bieżącą pieczę nad nimi sprawuje ich matka. Aktualnie starszy syn uczęszcza do klasy I szkoły średniej, a młodszy kończy szkołę podstawową. Obaj wymagają bieżącej opieki dentystrycznej i dermatologicznej, a poza tym mają zainteresowania związane z wydatkami, np. siłownia. Naprowadziła także, iż pracuje zarobkowo w Ż. Miejskim w K. i zarabia ok. 3.150,00 zł miesięcznie netto, zaś pozwany żyje za granicą na wysokim poziomie - ma tam dom, samochód i motocykl oraz jeździ na wycieczki zagraniczne.

Pozwany D. J. w kilku złożonych przed rozprawą pismach procesowych - nie wypowiadając się merytorycznie - w zasadzie nie wdał się w spór. Poprzestał jedynie na sformułowaniu wniosków procesowych o odroczenie rozprawy i przeprowadzenie dowodu z jego zeznań w trybie wideokonferencji (k. 25, 26 i 35). Dopiero na rozprawie w dniu 9.12.2022 r. uznał powództwo do kwoty 800,00 zł alimentów miesięcznie na każde dziecko twierdząc, że takie są jego możliwości finansowe (k. 47).

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z 17.10.2022 r. roszczenie o alimenty w niniejszej sprawie zostało zabezpieczone poprzez zasądzenie od pozwanego D. J. na rzecz jego małoletnich synów A. J. i O. J. (1) kwot po 800,00 zł miesięcznie na każde dziecko (k. 19).

Na rozprawie w dniu 9.12.2022 r. małoletni powodowie A. J. i O. J. (2) reprezentowani przez ich matkę P. K. podtrzymali żądanie pozwu (k. 47).

Sąd ustalił:

P. K. i D. J. są rodzicami małoletnich A. J., ur. (...) i O. J. (1), ur. (...) Pozostają oni pod osobistą pieczęcią matki i mieszkają wraz z nią w K..

Ostatnia konkretyzacja obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem małoletnich dokonana została ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Jeleniej Górze IX Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich z siedzibą K. w dniu 24.01.2013 r., w sprawie pod sygn. akt IX RC 59/13. Ustalono wówczas raty alimentacyjne w wysokości po 400,00 zł miesięcznie na każde dziecko. Pozwany łożył na synów alimenty w kwotach ustalanych przed Sądem, jednak od kilku lat dobrowolnie i stopniowo zaczął podwyższać raty alimentacyjne, które ostatnio osiągnęły wysokość po 1.200,00 zł miesięcznie na każde dziecko, niezależnie od przekazywanego im kieszonkowego - po ok. 100,00 zł miesięcznie.

Dowód:

odpisy aktów urodzeń (k. 4 zał. akt IX RC 59/13)

ugoda sądowa z 24.01.2013 r. (k. 14 i k. 9v. zał. akt IX RC 59/13)

zeznania P. K. na rozprawie z 9.12.2022 r. (k. 47-47v.)

zeznania D. J. na rozprawie z 9.12.2022 r. (k. 47v.-48)

W chwili ostatniego ustalania alimentów:

Małoletni A. J. miała 4 lata i był zdrowy. Z kolei O. J. (2) w chwili ostatniego ustalenia alimentów miał prawie 6 lat i też był zdrowy. Obaj chłopcy rozwijali się normalnie i uczęszczali do przedszkola.

P. K. miała 28 lat, była zdrowa i mając ukończony licencjat z pedagogiki pracowała w MOPS w K. na podstawie umowy zlecenia za wynagrodzeniem niewiele przekraczającym 1 tys. zł netto miesięcznie. Poza małoletnimi powodami nie miała innych dzieci. Nie była też z nikim związana. Mieszkała z dziećmi u swej matki w mieszkaniu należącym do niej

i dokładała jej do mieszkania. Płaciła łącznie za wszystkie media związane z lokalem do 0,5 tys. zł miesięcznie. Nie miała innych dochodów. Nie miała też żadnego istotnego wartościowo majątku.

Pozwany D. J. miał 34 lata i skończył technikum budowy maszyn włókienniczych. Mieszkał w Niemczech. Nie był z nikim związany. Poza małoletnimi powodami miał jeszcze 12-letnią córkę, na którą miał zasądzone alimenty po 350,00 zł miesięcznie. Wobec krótkiego wówczas pobytu w Niemczech pracował dorywczo i zarabiał

do ok. 1 tys. euro miesięcznie. Mieszkał w grupowo najmowanym mieszkaniu za 140,00 euro miesięcznie. Nie miał też żadnego istotnego wartościowo majątku.

Miał problemy zdrowotne z kręgosłupem i przechodził zabiegi operacyjne z tym związane.

Dowód:

odpisy aktów urodzeń (k. 4 zał. akt IX RC 59/13)

przesłuchanie informacyjne P. K. (k. 9 zał. akt IX RC 59/13)

przesłuchanie informacyjne D. J. (k.9 zał. akt IX RC 59/13)

zaświadczenie o zarobkach P. K. (k. 3 zał. akt IX RC 59/13)

załączone akta IX RC 59/13 (III RC 306/12)

Obecnie:

Małoletni O. J. (2) ma prawie 16 lat, zaś A. J. ma 14 lat i obaj chłopcy są zdrowi oraz rozwijają się normalnie. Uczęszczają do szkół - starszy uczy się w I klasie Technikum Logistycznego, zaś młodszy kończy szkołę podstawową. Starszy O. ma problemy z nauką języka angielskiego i niemieckiego, ale nie stać matki na korepetycje z tych przedmiotów dla niego. Małoletni nosi się w konsekwencji z zamiarem przeniesienia się do zasadniczej szkoły zawodowej, by mieć własne dochody za praktyki i wesprzeć finansowo matkę. Od roku chodzi na siłownię, która kosztuje 80,00 zł miesięcznie. Młodszy A. gra w szkolnej drużynie siatkówki. Małoletni wymagają aktualnie stałej opieki stomatologicznej i dermatologicznej z uwagi na okres dojrzewania. Bardzo dużo też jedzą i nawet przy przygotowywaniu im posiłków w domu matka ponosi duże wydatki z tym związane oraz poświęca temu dużo czasu. Poza tym, wydaje łącznie na mieszkanie z mediami ok. 1,7 tys. zł miesięcznie. Mieszka nadal w mieszkaniu matki, które zajmuje sama z synami, nad którymi sprawuje bieżącą pieczę. Nie ma żadnych oszczędności i czasami pożycza na życie od koleżanek. Wspiera ją też finansowo jej matka. Nie stać ją na wspólne wakacyjne wyjazdy z dziećmi. Obaj chłopcy przestali w zasadzie utrzymywać z ojcem kontakty telefoniczne, a jedynie przesyłają ojcu czasami SMS-y. Małoletni widują ojca kilka razy w roku, gdy ten przyjedzie do kraju na kilka dni wraz ze swoją obecną żoną i ich spotkania trwają wówczas najwyżej parę godzin. Poza tym, kilka razy odwiedzili ojca w Niemczech. Ich pobyty u ojca trwały zwykle kilka dni i zabierał ich on wówczas m.in. nad jezioro lub morze.

Dowód:

zeznania P. K. na rozprawie z 9.12.2022 r. (k. 47-47v.)

zeznania D. J. na rozprawie z 9.12.2022 r. (k. 47v.-48)

zaświadczenie o zarobkach P. K. (k. 23)

przelewy bankowe (k. 3-6 i 9-13)

rachunki (k. 7-8)

P. K. ma 37 lat i jest zdrowa. Pracuje obecnie na pełnym etacie jako starszy opiekun w Ż. Miejskim w K. za wynagrodzeniem wynoszącym 3.256,82 zł netto, obciążonym spłatą miesięcznej raty 420,00 zł z tytułu pożyczki z funduszu socjalnego. Nie ma innych dochodów i oszczędności. Nie ma też istotnego wartościowo

majątku. Małoletni otrzymują świadczenia 500 plus. Mieszkanie zajmowane przez nią i jej synów wymaga remontu. Poza małoletnimi powodami nie ma innych dzieci.

Dowód:

zaświadczenie o zarobkach P. K. (k. 23)

przelewy bankowe (k. 3-6 i 9-13)

rachunki (k. 7-8)

zeznania P. K. na rozprawie z 9.12.2022 r. (k. 47-47v.)

Pozwany D. J. ma 43 lata i nadal ma problemy zdrowotne związane z kręgosłupem. Pracuje jednak w Niemczech zarobkowo jako elektromonter w międzynarodowej firmie zajmującej się mediami, gdzie uzyskuje zarobki do 2.900,00 euro miesięcznie netto. Z uwagi na stan zdrowia nosi się wszak z zamiarem zmiany pracy na lżejszą (nie uzależnioną od sezonu), chociaż mniej płatną. Nie ma innych dochodów i ani oszczędności. Mieszka w należącym do niego domu jednorodzinnym o łącznej powierzchni mieszkalnej ok. 165,00 m². Zajmuje go wraz z żoną i dwiema córkami, z tym, że starsza ma 21 lat i jest jego dzieckiem, zaś młodsza ma 11 lat i jest córką aktualnej żony pozwanego. Posiada samochód osobowy marki A. (...) z 2018 roku, który kupił w tym roku. Ma też motocykl marki H. (...) roku, który zaspokaja jego pasję do motoryzacji. Nie ma poza tym żadnego innego, istotnego wartościowo majątku. Koszty pozwanego związane mieszkaniem to ok. 600,00 euro miesięcznie, nie licząc raty kredytu na zakup domu w wysokości 800,00 euro miesięcznie. Pozostałe koszty miesięcznego utrzymania rodziny pozwanego, tj. wyżywienie, paliwo i artykuły gospodarstwa domowego, kształtują się na poziomie ok. 1-1,3 tys. euro. Urlopy spędza pozwany również za granicą.

Dowód:

zeznania D. J. na rozprawie z 9.12.2022 r. (k. 47v.-48)

zeznania P. K. na rozprawie z 9.12.2022 r. (k. 47-47v.)

Sąd zważył:

W myśl art. 138 k.r.o. podstawą do zmiany orzeczenia alimentacyjnego może być zmiana stosunków od czasu poprzedniej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków należy natomiast rozumieć zmianę okoliczności, od których zależy zakres obowiązku alimentacyjnego, określonych w art. 135 k.r.o. Należy mieć zatem na uwadze zmianę w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych A. J. i O. J. (1) oraz zmianę możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanych - pozwanego D. J. i P. K.. Aby zmiany te skutkowały nową konkretyzacją obowiązku alimentacyjnego powinny być istotne, czyli w odpowiednio dużym zakresie i trwałe.

Ostatnia konkretyzacja obowiązku alimentacyjnego miała miejsce prawie 10 lat temu po 400,00 zł na rzecz każdego z uprawnionych, gdy małoletni A. i O. mieli odpowiednio 4 lat i 6 lat. Zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości, iż wzrosły potrzeby małoletnich dzieci. O. jest w chwili obecnej dorastającym chłopcem i jak uczy

doświadczenie życiowe znajduje się w okresie wzmożonego rozwoju zarówno fizycznego jak i intelektualnego. Ma 16 lat i podjął się nauki w szkole średniej - technikum logistycznym. Ma jednak pewne problemy z niektórymi przedmiotami i nie mogąc skorzystać z korepetycji z powodu braku pieniędzy, zamierza przenieść się do zasadniczej szkoły zawodowej, by mieć własne dochody z praktyk zawodowych i wesprzeć finansowo matkę. Od roku chodzi na

siłownię, która kosztuje 80,00 zł miesięcznie. Młodszy A. gra w szkolnej drużynie siatkówki. Małoletni wymagają aktualnie stałej opieki stomatologicznej i dermatologicznej z uwagi na okres dojrzewania. Bardzo dużą część budżetu domowego pochłaniają wydatki na ich wyżywienie. Nie stać ich na wspólne wakacyjne wyjazdy z matką. Ich potrzeby są z pewnością większe niż były prawie 10 lata temu, na pewno spowodowało to wzrost wydatków na ubranie, wyżywienia i rozwój zainteresowań.

Pozwany od kilku lat pracuje zarobkowo w Niemczech jako elektromonter w międzynarodowej firmie zajmującej się mediami, gdzie uzyskuje zarobki do 2.900,00 euro miesięcznie netto. Nie ma innych dochodów. Osiągane dochody odzwierciedlają - zdaniem Sądu - jego możliwości zarobkowe. Mimo schorzenia kręgosłupa jest bowiem osobą zdolną do pracy, schorzenie może tylko ograniczać jego możliwości zarobkowe. Pozwany jest jeszcze młodym, chociaż już doświadczonym życiowo i zaradnym mężczyzną, zobowiązanym do szczególnej dbałości o odpowiednie zatrudnienie i wynagrodzenie z uwagi na posiadanie obowiązku alimentacyjnego. Ponadto oprócz małych powodów nie posiada nikogo innego na swoim utrzymaniu.

Sytuacja rodzinna matki dzieci zmieniła się jedynie o tyle, że obecnie zarabia ona ponad 3 tys. zł miesięcznie netto. Poza tym, mieszka nadal wraz z synami i wciąż sama sprawuje nad nimi osobistą pieczę. Potrzeby synów stale rosną. Musi przeprowadzić związany z tym niezbędny remont mieszkania i finansować wypoczynek wakacyjny małych synów oraz ich ferie. Wykorzystuje nadal swoje możliwości zarobkowe i majątkowe. Należało też uznać, że jej możliwości alimentowania pozostały zasadniczo na dotychczasowym poziomie.

Majątkowe i zarobkowe możliwości rodziców w stosunku do czasu poprzedniej sprawy o zasądzenie alimentów uległy zatem odpowiedniej zmianie.

Dokonana ocena uprawniała - zdaniem Sądu - do podwyższenia alimentów na rzecz każdego z małych do kwot po 1.200,00 zł miesięcznie. Zasądzone ostatecznie kwoty są adekwatne do zmiany stosunków i powinny zaspokoić zdecydowaną większość potrzeb A. i O. na poziomie odpowiadającym stopie życiowej rodziców. W pozostałej części powinna je zaspokoić matka, również obciążona obowiązkiem alimentacyjnym, obok osobistych starań o ich utrzymanie i wychowanie. Powinna się przy tym wykazywać dużą rozwagą i gospodarnością.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w punktach 1 i II wyroku, w pozostałym zaś zakresie powództwo podlegało oddaleniu (punkt III wyroku).

W punkcie IV wyroku, po myśli art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd nakazał pozwanemu uiścić na rzecz Skarbu Państwa - Sądu

Okręgowego w J. kwotę 1.500,00 zł tytułem kosztów sądowych, od których powódka była zwolniona.

Po myśli art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., nadano wyrokowi w zakresie zasądzającym alimenty rygor natychmiastowej wykonalności (punkt V wyroku).